

[Poul Nielson]

kvenser af varmeplanlægningens gennemførelse. Det er blevet udskreget som den skinbarlige socialisme, ikke mindst af de konservatives energipolitiske ordfører, men vi er da principielt indstillet på, at man må gøre noget særligt for zone 4's situation, netop fordi andre får billigere og bedre opvarmningsformer i kraft af det, vi laver. Det er interessant, at i sommer var der stor modstand hos de borgerlige partier mod specielt at øremærke de 45 mill. kr. til landsbyenergi projekter til zone 4, mens regeringen nu i sin investeringsredegørelse siger, at det især er dér, der skal sættes ind. Ganske klogt og fornuftigt, men altså også noget andet end det, man sagde for få måneder siden.

Jeg har bemærket, at der fra flere sider har været sagt noget om, hvad vi bør gøre i forbindelse med olieprisfaldssituationen. Jeg synes, vi skal følge udviklingen noget endnu, førend vi beslutter os, men ellers er jeg enig i det, der har været sagt af de radikale og VS. Jeg regner med, at der stadig væk er mulighed for at se på det ud fra en saglig vurdering, der lægger vægt på at fastholde incitamentet til en fortsat omstilling væk fra olie.

Til slut en bemærkning til energiministeren om vurderingsprogrammerne og det at fastholde bevillingshaverne på forpligtelserne til at gøre fundene færdige inden for nogle bestemte tidsfrister og til at vurdere, om de er kommercielt rentable at udnytte eller ikke – med de konsekvenser, det har. Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at det er det samme administrative system, der behandler tingene nu, men så må man konstatere, at den forskel, der er, altså er ministeren. Det er også, som det skal være, det er da klart. Jeg mener ikke, at min bekymring er urimelig eller illegitim. Jeg mener faktisk, at sagen får en behandling, der er så langstrakt, at den kan give anledning til misforståelser, som jeg var inde på før. Men jeg ser da hellere end gerne – det er da klart – at min bekymring for det kan blive gjort til skamme. Det er da det bedste, der kunne ske.

Ivar Hansen (V):

Jeg lagde mærke til, at VS' ordfører, hr. Waldorff – som jeg ikke kan se er til stede i salen – kom med en udtalelse i retning af, at det selvfølgelig var muligt at planlægge en fremtidig energiforsyning uden kul og uden

kernekræft. Jeg tror endda, at det måske var muligt at planlægge uden olieforbrug. Det er selvfølgelig udtryk for en politisk holdning, og en politisk holdning er da altid al ære og respekt værd, men det forekommer mig at være en holdning, der kommer til udtryk i en situation, hvor man er dejlig frigjort for ethvert reelt ansvar. Så er der vist ikke mere at sige om det.

Jeg lagde også mærke til, at fru Lone Dybkjær sagde, at fra radikal side var spørgsmålet om kernekræft ikke alene et spørgsmål om affaldsdeponering og reaktor-sikkerhed. Fru Lone Dybkjær satte et spørgsmålstegn ved, hvorvidt strukturen i det danske samfund i øvrigt egnede sig til kernekræft. Det er selvfølgelig et synspunkt, men jeg går ud fra, at fru Lone Dybkjær er enig i, at vores struktur i det danske samfund i høj grad har behov for, at vi har den billigst mulige og den sikrest mulige energiforsyning, og her er det vist meget svært også for fru Lone Dybkjær at se bort fra, at kernekræft i høj grad må være en realistisk mulighed, som vi også i høj grad fra folketingets side stiler imod udnyttelse af. Derfor må man have mig undskyldt, men jeg har mest på fornemmelsen, at det synspunkt, at vores geografiske struktur og befolkningssammensætning og placering osv. måske slet ikke egner sig for kernekræft, først og fremmest er et argument, der er opfundet til lejligheden og konstrueret for det tilfældes skyld, at det skulle vise sig, at reaktorproblemerne og affaldsdeponeringsproblemerne bliver løst. Så vil man gerne allerede på et så tidligt tidspunkt som muligt have nye argumenter at føre frem, der kan udsætte en beslutning i en uvis fremtid.

Jeg vil sige til hr. Poul Nielson, at det da er muligt, at en differentieret afgift på eksempelvis elektricitet særlig med henblik på zone 4-områderne ikke er en farbar vej, men der er også den mulighed, at man overvejer en omlægning af energiforsyningen, uden at det dermed fører til mistet provenu. I hvert fald må man have den mulighed inde i billedet også.

I den forbindelse er jeg vældig glad for energiministerens svar til mig om, at man i energiministeriet har et udvalg i gang med at arbejde på en løsning af de problemer. Det kan give mere forsyningsmæssig og prismæssig sikkerhed i de her nævnte områder. Vi ser